

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง บทบาทของดนตรีในวัฒนธรรมต่างประเทศ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ดนตรีกับการสร้างสรรค์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง บทบาทของดนตรีในวัฒนธรรมต่างประเทศ

รายวิชา ศ๒๒๑๐๑ รหัสวิชา ศิลปะ(ดนตรี-นาฏศิลป์) ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานดนตรี

ดนตรีมีความสัมพันธ์กับสังคมมนุษย์มาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งานดนตรีมี

หลายประการ เช่น

ความเชื่อ

ศาสนา

วิถีชีวิต

เทคโนโลยี

ซึ่งการสร้างสรรค์ดนตรีของแต่ละวัฒนธรรมจะมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกันออกตามสภาพสังคม ความเป็นอยู่ ดังนั้นเราจึงควรศึกษาลักษณะเด่นของดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม เพื่อใช้เป็นพื้นฐานความรู้ ในด้านดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างๆ และนำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบงานดนตรีของตนเองต่อไป ในอนาคต

วัฒนธรรมดนตรีจีน

* วัฒนธรรมดนตรีจีนมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน นักปราชญ์ราชบัณฑิต และชนชั้นสูงของจีนต่างมีค่านิยมในการศึกษาและบรรเลงดนตรี

* ลักษณะที่โดดเด่นที่สุดของดนตรีจีน คือ การใช้เครื่องดนตรีที่มีสีสันของเสียงสอดคล้องกับแนวทำนองเพลงจีน

เครื่องดนตรีที่สำคัญและควรรู้จักมีดังต่อไปนี้

กู่ฉิน เป็นเครื่องดนตรี

ประเภทเครื่องดีดตัวเครื่องเป็น
กล่องดำลงรักฝังเปลือกมุก มี ๗
สาย ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องดนตรีที่
บรรเลงได้ยากมาก เนื่องจาก
เวลาดีดจะต้องดีดให้เสียงออก
ตามเครื่องที่กำหนดไว้

ดี เป็นเครื่องดนตรี

ประเภทเครื่องเป่า ทำจาก
ไม้ไผ่บางครั้งเลี่ยมด้วย
งาช้างทั้งหัวและท้ายหรือ
สลักเป็นหัวมังกรและหาง
มังกร

เอ๋อหู เป็นเครื่องดนตรี

ประเภทเครื่องสี มี ๒ สาย ขน
หางม้าของคันชักจะอยู่ตรงกลาง
ระหว่างสายทั้ง ๒ สาย ส่วน
กล่องเสียงเป็นรูปทรงหกเหลี่ยม
หุ้มด้านหน้าด้วยหนังงู

วัฒนธรรมอินเดีย

* ดนตรีขอประเทศอินเดียที่เป็นรู้จักกันทั่วไปก็คือ ดนตรีศิลป์ หรือ
ดนตรีคลาสสิกของอินเดีย ซึ่งเป็นดนตรีในแบบแผนศิลปะชั้นสูงที่ได้รับการ
การศึกษาค้นคว้าและบันทึกเสียงอย่างกว้างขวาง

* การประสมวงดนตรีของประเทศไทยจะมีผู้บรรเลงเพียง ๓-๕ คน
ซึ่งชาวอินเดียใช้ดนตรีในการบรรเลงบวงสรวงเทพเจ้า และใช้ในการ
สร้างความรื่นเริงบันเทิงใจให้กับผู้คนในสังคมอีกด้วย

เครื่องดนตรีที่สำคัญและควรรู้จักมีดังต่อไปนี้

ตาบลา เป็นเครื่องดนตรี

ประเภทเครื่องตีมีบทบาทมาก
ที่สุด สามารถทำเสียงจังหวะได้
หลายรูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย๒
ใบ กลองใบที่อยู่ด้านขวามือของ
ผู้บรรเลงจะเรียกว่า "คาบาน"
ให้เสียงสูง ส่วนกลองทางซ้าย
มือของผู้บรรเลงเรียกว่า
"บายาน" ให้เสียงต่ำข้างกลอง
แต่ละใบมีไม้ไผ่ซึ่งเพื่อปรับระดับ

ซิทาร์ เป็นเครื่องดนตรี

ประเภทเครื่องดีดแต่เดิมมีสาย
จำนวน ๓ สาย ต่อมาได้มีการ
พัฒนาเพิ่มเป็นจำนวน ๒๐ สาย
ส่วนการจัดเรียงมีทั้งสายบน
และด้านล่างของตัวเครื่องดนตรี
มีอิทธิพลอย่างมากในทางตอน
เหนือของอินเดีย

เซห์ไน เป็นเครื่องดนตรี

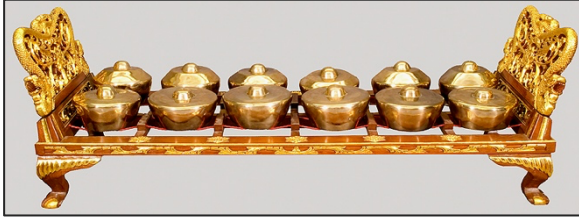
ประเภทเครื่องเป่ามีลักษณะ
เป็นปี่ลั่นคู่ ให้เสียงที่มีลักษณะ
เสียงแหลมเล็ก นิยมนำมาใช้
เป่าเพื่อเลียนเสียงของผู้ขับร้อง
ในประเทศไทยจะเรียกปี่ที่มี
ลักษณะรูปทรงเช่นนี้ว่า ปี่ฉวน

วัฒนธรรมอินโดนีเซีย

* ดนตรีกาเมลันเป็นวัฒนธรรมดนตรีที่รู้จักกันมากที่สุดในประเทศ
อินโดนีเซีย ซึ่งเป็นดนตรีที่มีความเกี่ยวข้องกับศิลปะแขนงต่างๆ ทั้งใน
ด้านวรรณศิลป์ นาฏศิลป์ และการละคร

* ลักษณะของดนตรีมีสำเนียงแปลกไปจากดนตรีในวัฒนธรรมอื่นๆ ของ
โลก เนื่องจากมีบันไดเสียงที่แตกต่างกัน

เครื่องดนตรีที่สำคัญและควรรู้จักมีดังต่อไปนี้

โบนัง

เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตี นิยมนำมาใช้บรรเลงอยู่ในวงกาเมลัน จัดเป็นเครื่องตีที่เป็นเสียงหลักในการ บรรเลง ทำนองส่วนใหญ่จะบรรเลงด้วยความรวดเร็ว โบนังที่นิยมเล่นมีอยู่ด้วยกัน ๓ ชนิด ได้แก่โบนังพานะรุส โบนังบารุง และโบนังพาเนมบัง

เกนเดอร์

เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตี นิยมนำมาใช้บรรเลงอยู่ในวงกาเมลัน ลักษณะเป็นโลหะบางแบบระนาดเหล็ก มี ๗ คู่ ด้านล่างของเครื่องดนตรีมีท่อลำไม้นี้แผ่ ขยายเสียง บรรเลงโดยใช้ไม้กลมแบนตี ด้วยมือข้างหนึ่งและใช้มืออีกข้างหนึ่งคอยกด ห้ามเสียงหรือปล่อยให้เสียงดังกังวาน

วัฒนธรรมพม่า

* วัฒนธรรมของดนตรีพม่า มีทั้งดนตรีแบบแผนที่เป็นของราชสำนัก ดนตรีของราษฎรและดนตรีของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ บทบาทของดนตรี จะถูกนำมาใช้ประกอบพิธีกรรมต่างๆ เพื่อความรื่นเริง ตลอดจนใช้ ประกอบการแสดงด้วย

* วงดนตรีที่สำคัญ คือ วง ซายวาย เป็นวงดนตรีแบบแผนที่รู้จักกัน ทั่วไป และถือว่าเป็นวงดนตรีประจำชาติ ใช้บรรเลงในงานพิธีของทาง ราชการ งานต้อนรับอาคันตุกะของรัฐบาล งานที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรม ทางพุทธศาสนา ตลอดจนใช้ในงานพิธีกรรมของราษฎรอีกด้วย

เครื่องดนตรีที่สำคัญและควรรู้จักมีดังต่อไปนี้

ของเกาะ หรือพิณพม่า เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายของพม่า เนื่องด้วยของเกาะถือว่าเป็นเครื่องดนตรีที่มีความสูงศักดิ์ ในอดีตสามารถเล่นได้ในราชสำนักเท่านั้น การตกแต่งเครื่องดนตรีจึงต้องเป็นไปอย่างเหมาะสมกับสถานะ